

TSUNAMI: Người Là Ai?

TSUNAMI!

Một danh từ có lẽ cả đời chúng ta chưa biết hoặc chưa hề nghe qua bao giờ bỗng chốc trở nên quen thuộc với tôi cũng như hàng tỉ người trên thế giới sau ngày thiên tai được coi như khủng khiếp nhất trong lịch sử cận đại: Tsunami hay Sóng Thần tại Nam Á Châu vào ngày 26 tháng 12 năm 2004.

Sáng sớm trở lại sở làm sau lễ Giáng Sinh, tôi thật bàng hoàng khi đọc bản tin hàng đầu trên khắp các trang Internet: “Tsunami, Earliest Count: More Than 50,000 People Die in Asia!” Cảm giác đầu tiên của tôi là một sự bàng hoàng khó tin đó là sự thật. Làm sao mới kiểm kê sơ khởi mà đã có thể chết nhiều người như thế! Ngay cả động đất 8.5 theo chỉ số Richter tại Iran năm ngoái số kiểm tra

thiệt hại nhân mạng sau cùng cũng chỉ lên tới 34 ngàn người. Hay là tin tức đã bị sai lạc đâu đó. Để chắc chắn hơn tôi đọc thêm tin tức ở nhiều nơi và càng thấy bị quan hơn vì một số tin tức còn cho rằng số người bị chết thật sự có thể lên đến nhiều lần như thế do phương tiện lưu thông và liên lạc với một số đảo đã bị hoàn toàn cắt đứt.

Lòng tôi se thắt lại khi nghĩ đến hàng ngàn hàng vạn người đang phải chịu cảnh màn trời chiếu đất, gia đình ly tán. Không thể làm ngơ được. Tôi phải làm gì đây, và bằng cách nào để góp một bàn

tay cứu giúp các nạn nhân khốn khổ đó? Suốt ngày hôm đó đầu óc tôi cứ rối bù lên, thậm chí không tài nào tập trung để giải quyết một số công việc tại sở làm! Mặc dù những nạn nhân đó không phải là đồng bào của tôi nhưng họ là đồng loại và chúng ta đang may mắn hơn họ thì phải có trách nhiệm giúp đỡ họ.

Không chần chừ do dự gì nữa tôi liền gửi email và gọi điện thoại cho một số anh chị phụ huynh luôn sát cánh với chúng tôi trong các công tác thiện nguyện: “Chị tính thế nào chị Xuân Hương?” “Anh có phương án nào hay không anh Phong?” Tất cả câu trả lời đều một lòng: “Mình nhất định phải làm gì đó để giúp họ. Chúng tôi sẵn sàng tiếp tay với anh trong việc làm đây ý nghĩa này.” Những lời động viên khích lệ đó đã tạo thêm nghị lực để tôi có thể tiến hành công việc thiện nguyện này. Việc đầu tiên là tôi phác thảo một kế hoạch để trình bày đến tất cả mọi người trong Liên Đoàn Trường Sơn nhân dịp chúng tôi tổ chức tiệc tân niên sắp tới và từ đó sẽ làm đơn bầy để vận động tất cả các Liên Đoàn Hướng Đạo Nam Cali - nếu thuận lợi sẽ kêu gọi các đoàn thể khác ở Orange County và Riverside. Mặc dù chỉ là những bước dự kiến nhưng lòng tôi cảm thấy phấn chấn và tin tưởng vào sự thành công vì chúng tôi cũng đã thực hiện thành công công cuộc cứu trợ nạn nhân bão lụt Linda tại Việt Nam vào năm 2002.

Theo như kế hoạch, tôi xin phép mọi người trong buổi tiệc tân niên đôi phút để trình bày về thảm họa Tsunami vừa xảy ra và kêu gọi mọi người cùng góp ý để có thể làm một việc gì đó cụ thể giúp đỡ các nạn nhân. Tôi hết sức ngạc nhiên và thán phục là tất cả mọi người không những sẵn sàng tiếp tay mà còn muốn đóng góp ngay trong buổi tối hôm đó. Chị Xuân Hương và Trưởng Lan được giao lập danh sách và làm thủ quỹ cho thành quả đầu tiên và khá bất ngờ này.

Mặc dầu việc vận động các liên đoàn hướng đạo và các tổ chức khác đã phải thay đổi chút ít và mất nhiều thời gian hơn do các đòi hỏi về vấn đề giấy tờ thủ tục. Tuy nhiên với phương châm “cứu

Tôi còn nhớ như in vào đêm thứ Sáu 21 tháng 01 năm 2005 trước ngày rửa xe gây quỹ, cả gia đình tôi đều thức rất khuya để chuẩn bị các phần vụ của mình cho ngày hôm sau. Nhà tôi (Tr. HỒNG NHẬN) cùng các con Thiên Hương, Thiên Phước, Thiên Quý, và Nhân Vinh lo lắng vẽ đi vẽ lại các tấm biểu ngữ kêu gọi rửa xe gây quỹ, chuẩn bị hai thùng thau tiền thật lớn và đồ nghề bán nước đá chanh. Tuy thức khuya, và vất vả nhưng gia đình tôi ai nấy đều hớn hởi, rộn rã trong lòng vì mình đã, đang, và sẽ làm những công việc hữu ích giúp đỡ những người thiếu may mắn đó.

người hơn cứu hỏa” chúng tôi đã nhanh chóng hợp tác với các Trung Tâm Việt Ngữ để cùng đứng ra đồng tổ chức công tác cứu trợ này. Tôi và trưởng Long đã tham dự buổi họp liên ban bao gồm trên 20 tổ chức và đoàn thể và đồng ý thành lập chung Ban Tổ Chức Cứu Trợ Nạn Nhân Tsunami để cùng nhau vạch ra kế hoạch tiến hành công tác vận động gây quỹ. Tôi và anh Long dự định sẽ tổ chức một buổi họp tương trình cho liên đoàn Trưởng Sơn về nội dung cuộc họp với Ban Tổ Chức Cứu Trợ Nạn Nhân Tsunami để cùng nhau có một quyết định thích ứng. Tuy nhiên vì thời gian không cho phép nên chúng tôi phải làm tất cả cái gì có thể làm được cùng với các liên đoàn bạn tổ chức việc gây quỹ. Chỉ trong một thời gian rất ngắn với tinh thần hướng đạo “Giúp Ích Mọi Người Bất Cứ Lúc Nào” và nhờ vào thiện chí của mọi người, chúng tôi đã sắp xếp và tổ chức hết sức thành công hai ngày “rửa xe gây quỹ” với quy mô lớn tại Trung Tâm Y Tế Michael Đào.

Từ mờ sáng, anh Bình và anh Đoàn đã có mặt ở địa điểm để giữ chỗ và hướng dẫn các khách của trung tâm Y Tế đậu xe ở phía sau dành chỗ trống cho chúng tôi tiến hành các buổi rửa xe ở phía mặt đường lộ. Sau đó các phụ huynh cùng các em lần lượt kéo đến. Một số lo chuẩn bị đồ nghề rửa xe, một số cùng các sói con và chim non đứng dọc theo lề đường Westminster giăng biểu ngữ và hô hào kêu gọi ủng hộ rửa xe để gây quỹ giúp nạn nhân Tsunami. Mặc dầu đã có chuẩn bị tinh thần, vật dụng và nhân sự nhưng chúng tôi cũng không kịp đáp ứng sự hưởng ứng nồng nhiệt vượt quá dự liệu của quần chúng. Người đem xe đến rửa để ủng hộ rất sớm và rất đông đến nỗi phải xếp hàng hai hàng ba rồi hàng năm làm chúng tôi rửa xe không kịp. Tất cả các phụ huynh, các sói con, các chim non, và ngay cả chủ nhân của một số xe cùng góp một tay vào việc lau xe. Quầy bán nước đá chanh cũng không kém phần náo nhiệt nào là bán vé, thu tiền thật là tấp nập.

Tất cả thành viên liên đoàn Trường Sơn có mặt trong buổi rửa xe gây quỹ hôm đó làm việc hết sức hăng say quên cả thời gian. Bận bịu đến nỗi chúng tôi không có đủ thời gian để trả lời phỏng vấn của một số báo, đài phát thanh địa phương. Làm việc không ngưng nghỉ trong suốt 3 tiếng rưỡi đồng hồ cho đến khi chúng tôi có thể chuyển giao nhiệm vụ sang các liên đoàn Lam Sơn và Văn Lang để nghỉ ngơi và ăn trưa. Đến lúc này chúng tôi mới cảm thấy thấm mệt nhưng bù lại chúng tôi lại được thưởng thức những ổ bánh mì nóng giòn thật ngon miệng từ hai mạnh thường quân Bánh Mì Ba Lệ và Lee's Sandwich. Cảm ơn chị Ngọc, chị Dung, anh Khanh, anh Linh đã vận động và tiếp tế lương thực cho tất cả các liên đoàn tham gia trong việc rửa xe gây quỹ giúp các nạn nhân Tsunami kể trên.

Sau khi bàn giao nhiệm vụ lại cho các liên đoàn bạn, liên đoàn Trường Sơn chúng tôi đã tập trung sang công viên gần đó để cùng nhau ngồi lại kiểm điểm thành quả công việc của mình. Thật là vui vẻ nhộn nhịp, người thì kiểm vé, người thì đếm tiền. Chúng tôi cố gắng đếm đi đếm lại nhiều lần cho thật chính xác. Mọi người hồi hộp đến khi Trưởng Lâm đồng dạ tuyên bố: “Chúng ta thu được tất cả là 2,105 đồng tính luôn tiền bán nước chanh phá kỷ

lục của các em sói con và chim non là 150 đồng.” Tất cả mọi người vỗ tay vang trời reo hò và chúc mừng lẫn nhau vì số tiền thu được kỷ lục, vượt qua dự đoán của tất cả mọi người. So với các công tác rửa xe của liên đoàn trong quá khứ, suốt một ngày nhiều nhất là 500 đồng.

Riêng tôi lặng lẽ tìm đến một góc cây gần đó và ngồi xuống nhìn các trưởng, các phụ huynh và các em hướng đạo sinh nhảy múa tung tăng reo hò sung sướng mà trong lòng dâng lên một cảm giác lâng lâng khó tả. Tôi từ từ nhắm mắt lại để tận hưởng những giây phút thần tiên đó. Giây phút mà tôi biết rằng mình cùng mọi người vừa làm được một việc vô cùng cao quý.

Thân tặng và cảm ơn tất cả các hội đoàn, các trưởng, các Hướng Đạo Sinh thuộc tất cả các liên đoàn Hướng Đạo Nam Cali, đặc biệt các liên đoàn và mạnh thường quân đã hết lòng ủng hộ và sát cánh cùng chúng tôi trong công tác rửa xe gây quỹ cứu trợ nạn nhân Tsunami được thành công mỹ mãn vừa qua.

Trưởng Lê Văn Quang

